

אגרת התשובה יום ז' - כלל א

(א) האשה כשמדלקת את הנר בערב שבת תוהר בנפשה שתתפלל
באותה שעה על בניה שיהיו מצליחים בתורה ובמצות וביראת שמים,
מפני שתפלה זו נאה להתפלל בשעה שהאירה נר של שבת בענין
שנאמר כי נר מצוה ותורה אור. — אחר מן החכמים היה רגיל לעבור
על פתח אחת, והיה רואה שהיו נוהגים מאוד להדליק נר של שבת ונר
של חנוכה בעתה, אמר החכם תדעו כי מן הבית הזה יצאו בני אנשים
גדולים ויהיו בן (שבת דף כ"ג) :

יום ז' כ"ל ב

(א) כל הימים שהאשה הרה תתפלל תמיד שיהא הולך ירא שמים
והבם לב ומצליה בתורה ובמצות – ותפתח ידיו תמיד לעניים: –
(ב) דוד המלך ע"ה היו לו נשים רבות, וכימי הריץ שלהם היו נודרות
נדרים ומתפללות שיהיו בניהם גבורי החיל וכליל אפי וקגונים לכל
מעלות ויצליהו למלוכה. אמרה בת שבע אשת המלך דוד, כי לא בנישים
אשר לאישי אדוני המלך אנכי, כי כל נדרי היו בהיותי הרה למען אובה
להיות בני הבם בתורה ויראת הטא ויצליה לנבואה, ושמע הש"ת את

ראשון לציון יום ו כלל א

חוכן כוונת הנהגת אחרי אשר התחיל ללמוד להשיג נשי תורת נשים ציטס הקודם
ע"כ נוסף והולך ואומר עלה טובה והגונה שיתפללו בעת רגון נשעה שפוסק נאות
לדקה או הדלקת נר נאות שיהיו נשים נאדרין העולם בתורה ובנאות. ואמר רז"ל
(שבת דף כ"ג) הרגיל בנר הוין לוי נשים ת"ה, ר"ה הוי רגיל דהוי חליף אפתחי דרש
אצין נגדא הוי דהוי רגיל בשמא טובא אומר נגדא נצדא נפיקי נהלא נפוקי נניייהו
רז אידוי נר אצין ורי חייא נר אצין, רז הקדא הוי רגיל דהוי חליף וחגי אפתחא דרי
נשי דרש שפוסק הוי דהוי רגיל בשמא טובא אומר נגדא נצדא נפיקי נהלא נפוקי נניייהו
רז שייאל, פירש"י דכתיב כי נר נאות ותורה אור שיי נר נאות דשבת והמורה זכו לתורה

אחרי אשר כתב רבינו החסיד כי בעת ללון התפלה נשנעת צא להוסיף עלה שלח יחי עיקר הכוונה בתפלתם שצביהם ילליהו צעני וקניני עוה"ז כ"א ישינו עיקר תפלתם שילליהו צראשית חכונה יראה ה' ולא זה זה יעלה צידם וז"ש בפירוש כל הימים שהאשה הרה תתגלל תמיד שיהא הולד י"ש והבס לז ונוללה בתורה וצוללות והנה כי כן עשאה בת שצע וזכתה לראות צלה העלך שלמה אשר היה אז העלכים בתכונה ובנבואה וציראת שנים ובחיר כוזני עוה"ז וכ"ז גרס לה נפני שציקר תפלתה ה' שצגה ילל ה ציראת השם. ואנרו רז"ל (סנהדרין דף שי) על פסוק (נשלי ל"א) דברי למואל מלך נשא אשר יקרתו לנו מלמד שבפתו לנו על העניוד ואנרה לו ויה צרי ונה צר צני ונה צר נדרי ונה צרי הכל יודעים שאצד ירא שנים הוא עכשיו יאנרו לנו גרמה לו ונה צר נדרי כל הנשים שב בית אצד כיון שנתעצרות שוב אינן רואין פני העלך ואני דחקתי ונכנסתי כדי שיהי לי בן נזורו ונלונן. כל הנשים של בית אצד היו נזורות בשביל בן הבון לנלכות ואני נדדתי ואנרתי יחי לי בן זרע ונעולא בתורה והבון לנציאות: למואל, אל לנלכים, אנרה לו ויה לך אלל נלכים ששותין יין ונשתכרין